

Передплата

га «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о год 6-ій пополудні.

Реданція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надсланим» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Круті стежки лівиці.

З Відня пишуть нам під днем 19-го падолиста:

В «Руслані» було свого часу сказано, що німецькі послы яко заступники фабричних країв не сьміють стремити до митово-торговельного розриву з Угорщиною з огляду на те, що Угорщина є, і остане ся ще на довго головною торговицею для збуту фабричних австрійських виробів. Сю справу або сей інтерес господарний розуміють Німці самі дуже добре. Виборці німецькі змили би своїм послам голову на чисто, як би справді ті послы змагали до згаданого розриву. В душі проте лівиця віденського парламенту бажає, щоби прийшло до угоди з Угорщиною; тільки-ж обставини політичні велять їй на позір поступати инакше, так, щоби здавалось, мов то си угода не добра, не користна для Австрії, тож і лівиця є в праві, противитись єї полагоді.

Що-ж в тій цілі робить німецька лівиця? В повній палаті веде она так звану тиху обструкцію, засипавши палату всякими обжалованями теперішного правительства і упокоївших ся вже кабінетів. В урядовім комітеті діло обструкції іде тяжше. Лівиця пребовала вправді довгими нерічевими розправами проволікати справу угоди, але бесідникам не стало вкінці духу. Концепти вичерпались. До пустої балаканки забракло предмету. То-ж найновіша метода, за яку взяла ся на днях лівиця, лежить в тім, що члени урядової комісії, Німці, пустили ся на т. зв. протракцію, на механічне проволіканє розправ. Німецькі члени комісії приходять на засідання о годину пізнійше, щоби не було комплету. Таке сталось нині (19-го падолиста) на пополудневім засіданню комісії. Німчики проходжу-

вались по кульоарах, баранкували, а до салі засідань не входили. Як случайно кон-трай зайшов, не знаючи ще ново видуманої тактики, то др. Грос випроваджував его просто за двери. Та хлопяча забавка велясь малу годину, поки члени правіці зібрались в комплеті, і розправи псчались без Німців. Розуміє ся, що в виду того Німчики явились вже в салі засідань, і — на жаль — не соромились навіть свого пустого та дурненького маневру.

Головне змаганє лівиці яснє. Она хоче діло так повести, щоби правительство, звиривши собі цілу сю забавку, закрило парламент, щоби угоду перевело на основі §. 14-го, та щоби Німчики відтак могли сказати виборцям: ми не виноваті за «лиху» угоду з Угорщиною, вся вина паде на правительство.

Протракція! — се найновіший оклик лівиці і, здає ся, що лівиця буде сеї нової тактики придержувати ся при всякій можливій нагоді.

В урядовій комісії розправляно вчера і нині над I. артикулом угоди. З правіці взяли участь в мериторичних розправах послы Вахнянин і Дворжак (Чех). Пос. Вахнянин виказав в довшій річи конечність віднови угоди. Доки Австрія не найде собі другої торговиці для збуту своїх фабричних виробів поза Угорщиною, а Угорщина не буде могла вивозити свої сирі плоди поза Долитавщину, доти обі держави мусять становити одноцілну область митово-торговельну. Долитавщина продає Угорщині річно свої фабричні вироби за ціну 254 мільонів зр., а Угорщина продає Долитавщині свій сировець всякого рода в вартости 350 мільонів. Ті числа говорять самі.

Як довго будуть проволікати ся наради в урядовій комісії? — годі сказати. По моїй думці комісія не доведе діла до кінця. До катастрофи мусить прийти. А що

буде відтак? Чи не прийде до радикальної зміни конституції і т. д. — се покаже ма-буть недалека вже будучність.

А тепер щось веселішого. Тему до того подає найновіша пригода Вольфа. Як звісно, то Дашинський назвав его недавно в повній палаті «політичним жебраком». Вольф кинув Дашинському слова: «Lueger» і «Schurke!» В репліці показав Дашинський парламентови пушку (яко corpus delicti), в котру Німці чєскі по гостинницях складають дійсно лепти для Вольфа, і то не на піддержанє его органу «Ostdeutsche Rundschau» («Rundsau» — як кажуть антисеміти), а — як прочитав Дашинський дотичний друкований акт — для самого Вольфа, щоби сими лептами покрити «ті недобори грошеві Вольфа, які він поносить через те, що виконує свій мандат посольський!» Пушка політично-жебрача хороша. Є се валковата, синим аксамитом покритая трубка. На верху золочений одноголовий пруский орел, по середині пушки портрет Вольфа в рамочці (фотодрук), а над портретом напись: «Heil und Sieg». Показанє сеї пушки зробило сензацію в палаті. Вольф поблід. Єму показано до очий, що він дійсно політичний прошак! І хоч би він давав его разів слово чєсти, що він зібрані гроші уживає не для себе, сему слову ніхто не повірить. І такі люди ведуть нині політику австрійських Німців!

З урядової комісії.

В суботу ішли дальше варади над арт. I. «про митовий і торговельний союз», як его представляє справозданє субкомітету. Пригадуємо тут, що в субкомітеті прийнято правительство предложенє без жадної зміни. Суботнє засіданє відбуло ся під проводом др. Білинського і при снівуділї президента міністрів

З життя і гадок.

(Фіолетовий герой. — Руский народний театр. — Варяги над варягами. — Прем'єра в рускім театрі. — Нові товариства. — «Група незалежних руских послів». — Кацанський концерт. — Брандес у Львові. — Святковий вечер «Зорі».

Зачав від критиків. Не з артистичним супокєм, але з козацким завзятем станув до борби не пензлем, але пером. Зі справоздавцем «Галічаніна» справив ся коротко, шкрабнувши его тільки раз курячим кігтем, а за те справоздавцєви «Руслана» пописав на рожевім тлі такі фіолетові басамани, що поамятає руский місяць. «Дьлу»-ж за кару, що за мало відзивало ся про першу виставу рускої штуки, вліпив у фейлетон отсю замашету оборону руского малярства.

По тім вступі п. Івана Труша ми надіяли ся бодай цікавої розправи про малярську штуку взагалі і про ціхи та істоту новітних напрямів і шкіл. Але він як міцно зразу замахнув ся, так потім сам перевернув ся. По короткій дефініції імпресіонізму, забрив у фіолєти і старає ся переконати ляків, що повинні призвичаювати ся до тих «кольористичних дивоглядностей і за-

чинати в природі шукати тонів з образів». Лякі повинні на образах учитись обсервації природи, а не противно, і уважати скали фіолетовими, і сніг фіолетовим і румянді лица фіолетовими, та ще в більшій мірі, як они намальовані, бо на жаль «палєта малярська не диспонує ще досить яркими фіолєтами, які часто мають місце на отіненях партних тіла людєского».

Правда, що на партнях людєского носа мають часом місце видимі, яркі фіолєти, і тому скритикував «Kurjer Lwowski» мандатора у «Верховинцях», які представляв недавно рускаї театр, бо мандатор виступив з червоним як рожа носом. Чи вже не стати «Руску Бєсїду» на фіолєтову шмінку? Але «Руска Бєсїда» боїть ся видко імпресіонізму на сцені, бо має его вже досить за кулісами. Там позваляє собі хоть не маляр, а все таки артист, управитель Гембицкий «лучити десятки людей в одну кольористичну пляму». Коли ті люди жалували ся на такий імпресіоністичний спосіб їх трактованя, заявив голова «Рускої Бєсїди»: «Ви, всі артисти, варяти, а Гембицкий найстарший артист — найбільший варят; тому мусите єму вибачити.» Здає ся, що і сам п. Шухевич з того титулу виправдує не раз свої вчинки.

Трудно зрозуміти людей, а ще труднійше артистів і то не лише малярів та акторів, але

і писателів. От, хотьби автора недавної прем'єри в рускім театрі ми не могли цілком зрозуміти, чому він назвав єї «За хлібом»? Героїня, коли можна назвати такий пасивний характер тим іменем, не іде за хлібом, а за ідеєю, і ніхто иньший в тій штуці не робить стараня за хлібом. Ще і на смертній постели не має она нічого ліпшого до роботи, як сьпівати:

Піду я у поле,
Гарненько вберу ся...

Що лебедь сьпіває перед смертю — ну, се казка, але щоби учителька на кілька хвиль перед сконом затигла собі пісоньку — се трохи труднійше зрозуміти...

Якось наша драматична література застояла ся особливо під взглядом наших народних штук. У Галічині не випродуковало ся в послідних літах майже нічого нового, а від часу як Кость Підвисоцкий привіз з України кілька творів, що і до тепер остали головними підпорами народного репертуару нашого театру, не прибуло нічо — а головно такі штуки можуть становити підставу репертуару нашого театру. Тут треба докончє віднови, відєсьвіженя, особливо народних штук зі сьпівами, котрі могли би успішно заступити такі німецькі несмачні бомби, як пр. виставленє недавно «Подружє на пробу»

гр. Туна, міністра фінансів др. Каїця і міністра торгівлі бар. Дінавольго. Посли Менґер і Мавтнер критикували остро угодові пропозиції і сей спосіб, як більшість захочуть ся супротив них. У відповідь забрав слово пос. Дворжак, і вияснив відношене обох сторонниць ради державної до австрійсько-угорської угоди. Сю бесіду годить ся занотувати для наших домашніх опозиційних політиків, бо з неї, коли-б хотіли, могли би не одного навчити ся.

Бесідник застерігає ся передовсім, мовби мовчальність членів правниці вказувала на їх «нечисту совість». При поіменних голосуваннях доказали они, що за справу, яку уважають доконечною і раціональною, постійно отверто, бо не суть наживниками, котрим ходять о популярність і мандати. Коли би навіть они уступили, то чеський нарід обсадило би мандати другими личностями, з котрими Німці будуть мати ще більше заходу. Чеські послы заступають становище, вказане їм чеським соймом, щоби голосувати за уліпшеною угодою. А що предложена угода має уліпшення, се признав навіть пос. др. Лехер при арт. 8. і 21. предложена субкомітету в справі залізних доріг і ветеринарних приписів.

Лівця закидає нам, що ми не допускаємо єї поправок. Але чиж она не робила так само, як довго становила більшість? Або тепер, ставши більшістю, не вчинила би те саме? Та ми не були би такі уперті супротив вас, коли-б не були глибоко пересвідчені, що всяку маленьку зміну у тих предложениях, мусіли би Угорці заплатити солоно. Що се предложене не відповідає виовні бажаням і очікуванням господарських і промислових кругів та що угодові стипуляції потребують реформи — ми признаємо предінь вповні. Але маємо те почуте, що зробили все можливе, що могло причинити ся до поліпшення угоди.

Лівця піднесла оклик за розділом і утворенем осібног митовог округа. Та нас спонукали важні причини відступити від такого наміру. Нагле зірване дотеперішного союзу з Угорщиною стало би для нашог промислу певно не підмогою, але погубою, а при нашім теперішнім національним і політичним роз'єдненню і безсильности скористала би з того сильніша сторона т. є. Угорщина.

Закидають нам політичне мантіїство. Против таких закидів, нарушаючих приличний тон, мушу рішучо застеречи ся. Не ласкавих датків і дарунків ми бажаємо, але хочемо справедливости для нас і для всіх покритвджених народів, відповідно до їх числа і духової та фінансової сили; будемо домагатися від всіх правительств тих заперечуваних прав. В сей спосіб треба розуміти наші пересправи з правительством і тоті дрібниці, які нам тепер дають, не уважаючи якоюсь неважливою концесією.

Нераз підносила тут лівця сумніви в нашу добру волю причинити ся до поліпшення предложень угодових і до береження інтересів господарських кругів. Я не хочу підозрівати доброї волі опозиції, але мушу застеречи ся против вивискування ся тої опозиції і трактування нас, мовби они були «більше вартні», і мали я-

Для будови руского народного театру засновано ся товариство, котре має вже 64 членів, що зобовязали ся платити по шістьоцті місячно. Не велика вкладка, а так мало членів! Се вже якесь нещасне число, ся шістьдесятка. Вей ново повстаючі в недавнім часі товариства рускі не полізли висше, як до шістьдесят кількох членів: «Видавничя спілка» 66, «Товариство розвою штуки» 64, «Краєвий Союз» та кож не більше. Чи-ж се мало би бути мірилом наших організаційних спосібностей? — Ні! треба би ще переглянути списи тих членів, кілько разів повторяють ся в них одні і ті самі імена, а аж тоді ми виробили би собі ясне понятя, яку живу участь в народній організації бере інтелігентний загаль нашог суспільности!

(Конець буде).

кусь моральну перевагу над нами. Супротив того мушу сконстатувати, що одинокою різницею межі нами а вами є, що ми робили старання для поліпшення угоди ще тогди, коли ви провадили безважливу обструкцію, заким ще між обома правительствами наступило заключене укладу. Тогди був ще час на те, але ви аж тепер розпинаете ся за поліпшенням, коли вже запізно на якісь основні зміни. Тут бесідник наводить дати таких змагань чеських послів і членів правниці взагалі в комісії здоровля, в справі податку від пива, в комісії для зараз товару і в справі обороту млива. Вам не так ходить о угоду, — каже дальше бесідник — як о те, щоби австрійсько-угорську угоду не втратити теперішньому правительству, а другому, вашому правительству. Тож ваше становище зовсім не таке ідеальне, як ви хочете его представити.

Так само і в справі іустіт-у, що ви з нагоди голосування в субкомітеті закидали нам недостачу поважної волі, мушу заявити, що між нами а вами є різниця тільки у формальнім взгляді, але не в мериторичнім. Як перед тим так і тепер ми держимо ся іустіт-у, і будемо его держати ся, тільки, що вважаємо не відповідним злучувати его з митовим і торговельним союзом; за те будемо его піддержувати при предложениях, що найбільше тяжать нам. На підставі того зі спокійною совістю ми будемо голосувати за дословностию артикулу I. правительственного предложения.

Опісля промавляло ще кілька бесідників лівниці, а наконець пос. Кафтаң, яко справоздавець. При голосуванню відкинено всі внесення на зміни, і прийнято арт. I. правительственного предложения 22 голосами против 17.

Відтак приступлено до дебати над арт. II. правительственного предложения (договори з чужосторонними державами). Промовляли пп. Лехер і Грос; відтак перервано засідане. Слїдуюче нині, в понеділок.

Вісти політичні.

Задирка межі цісарем Вільгельмом II. а графом Ернестом Лїппе-Бістерфельдом не полагодила ся, але противно набирає більшої актуальности. Свого часу написав був граф-регент князівства Лїппе-Детмольд дуже чемний лист до Вільгельма II., в котрім жалував ся на генерала команданта VII. корпусу, стаціонованого в тім князівстві. Лист зачинає ся: Ваша цісарска Милість зволить ласкаво вислухати мене в слїдуючій справі і уділити мені своєї помочи і оборони. Відтак заносить жалобу, що генерал командант заборонив жовнірам віддавати військові почести членам родини регента, і зносить розкази пануючої голови без порозуміння з нею. Се підриває повагу его правительства, і утрудняє удержане ладу і карности в краю. Вкінці відкликає ся до справедливости цісаря, і просить о дотичний наказ командантові VII. корпусу. На те відповів цісар Вільгельм короткою а різкою депешою: Ваш лист є одержав. Розпорядження командируючого генерала видані в порозумінню зі мною, по попереднім запиту. Регентови належить ся, що регентови — нічо більше. Впрочім прошу раз на завсїгди занехати такий тон, в яким ви узнали за відповідне писати до мене.

Отже тепер гр. Лїппе розіслав довгий меморіал до князів німецького звязку. В меморіалі застерігає ся з гори, що не хоче підносити опозиції против цісаря, але не може призвонити на те, щоби трактувати его, як підданог пруского короля. Регент зазначає дальше, що мимо всяких старань позискати прихильність цісаря, від самого початку дізнав кілька разів докази неласки. Вкінці заступає ся за потребою, заховати нетикальність прав пануючог.

Що Вільгельм так неприхильно настроєний супротив гр. Лїппе-Бістерфельда, лежить причина в тім, що він був щасливїшим конкурентом до регенції в князівстві Лїппе-Детмольд від шваґра цісаря кн. Шавмбургга. Мимо протекції цісаря, полюбовний суд визначних правників під проводом короля саского признав се право теперішньому регентови. Але загальна опінія німецької преси, хоть видить справедливість по

стороні покритвдженого графа, відраджує ему викликувати спір з цісарем, бо — сила іде перед правом!

В американсько-іспаньских переговорах іде також сила перед правом. Сполучені Держави відмовили рішучо підданю филипинської справи осудови роз'ємчог суду, і годять ся тільки на заплату якоїсь суми за відступлене архипелагу. З Петербурга доносять, що Росія захочуть ся в тій справі цілком обоятно, і зовсім не є корисно успосіблена для Іспанії. Тож і в Мадриті не роблять собі жадних ілюзій щодо вислїду пересправ з Америкою і будучої долі филипинських островів. В виду підмоги, яку Сполучені Держави мають в симпатиях Англії і супротив обоятности решти Европи, Іспанія буде мусіла утратити Филиппини. Так пише Imperial з Мадриду по розмові з одною високо поставленою особистостию, — котра заразом висказала ся, що Іспанія відкине жертвоване винагороджене Сполучених Держав, бо оно є ємнішно низьке. Але за те буде Іспанія уважаати себе вільною від сплати кубанського довгу і відішле властителів з титулу того довгу до тої держави, що буде виконувати зверхнічі права над Кубою.

Новинки.

I. Загальні збори «Красного Союза кредитового», стоваршєня зареєстрованог з обмеженою порукою у Львові, відбудуть ся дня 8. лат. грудня т. є. в четвер о год. 0. рано в комнатах Товариства взаїмних обезпечень «Дністер» [Риног 10., II. поверх] з слїдуючим порядком дневним: 1. Вибір председателя зборів, 2. Справоздане комітету основателів, 3. Вибір 12 членів Ради надзираючої і 6 заступників членів Ради [§ 36 стат.], 4. вибір 3 членів комісії [§ 52б], 5. Внесення і інтерпеляцій членів. — Право участі в загальних зборах мають члени Товариства, котрі що найменше і уділ в цілости оплатили [§ 50 стат.]. На загальних зборах беруть участь члени особисто; правні особи заступають їх законні представителі [§ 51 стат.]. Загальні збори мають право рішати без огляду на число присутних членів [§ 55 стат.]. Членів Дирекції заїменує Рада надзираюча з поміж членів Товариства [§ 30 стат.]. О як найчисленнішу участь упрашає комітет. Львів 19. листопада 1898. *Др. Я. Кулачовський, Др. К. Левіцький, Др. С. Федак.*

— **Відкрите пам'ятника короля Собіского у Львові.** Ще в 1883 р., коли то Львів і ціла галицька Польща обходили 200-літню річницю освобождення Відня польским королем Собіским від турецкої облоги, ухвалила львівська рада міська поставити Собіскому в найблизшій будучности пам'ятник. Кілька літ пізніше підняв ся львівський різьбар Тадей Баронч виконання сего пам'ятника і по многих формальностях доперва в 1897 р. відставлено готовий модель з гіпсу до віденської відливарні Круппа. В літі сего року пам'ятник вилитий з бронзу природної величини станув готовий, а вчера в неділю наступило публичне відкритє. Торжеству сприяла чудесна погода, одна може з послїдних сеї осени. На т. зв. Гетьманських валах, на против Гранд-готелю, де усталено пам'ятник, зародило ся відсамого рана від кількадесят-тисячної маси народа. Настрій торжественний. О 10-ій год. розпочалась в латинській катедрі служба Божя, на котрій явились численні свьітські і духовні достойники. Запрошено там і Брандеса, що, як звісно, гостить тепер у Львові. Відтак розпочалась церемонія відкритя пам'ятника. Хор «Лютні» відспівав при супроводі музики принагідну кантату, почім міський архивар др. Чоловекій відчитав акт, що розказує історію повстаня пам'ятника. Президент міста др. Малаховський виголосив інавгураційну річ, і вкінці полотняна заслона опала, відкриваючи величаву статю короля Собіского на коні. Статую уміщено на високім педесталі. Кінь снівав ся на задних ногах і готовий до скоку у воздухи, а на нім їздець з мастатичною повагою на лиці підніє високо булаву. Вражине величає. Рознесли ся звуки ще одної кантати, і поїд пам'ятник рушили в рядях, при звуді музик, всі товариства і львівські школи з хоругвами та відзнаками. На педесталі зложено численні вінці. О 1-ій годині розпочалось в ратушевій сали свідане, що в нім взяли участь многі достойники і гості. Публика оглядала пополудни колишні комнаты короля Собіского в одной з каменниць в Ринку. Вечером відбуло ся в театрі торжественне представлене опери Монюшка «Гальки», підчас коли тисячі народа приглядались на Гетманських валах електричному освітленню ново поставленог пам'ятника по пізній ночі.

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го жовтня 1898.

(Приїзд і від'їзд поданий після часу середно-європейського).

Table with 4 columns: Train number, Direction (to/from Lviv), Departure/Arrival times, and Station names. Includes sections for 'До Львова', 'зі Львова', and 'Ніч'.

ЗАНІТКА: Гора нічка числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейский різнитъ ся від часу львівського о 36 минут, а іменно: 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. зал. держ. (Львів, ул. Третього мая, 1 отель Імперяль) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого род і розклади їзди.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

переніс

КОНТОРУ ВИМІНИ

Відділ депозитовий

котрих бюра містили ся до тепер в мезанині власного будинку до льокалю фронтового в партері.

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переховани панери вартістні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а в річно, депозитар дістає в сталевій касі папірній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важкі документи.

Під тим виглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднійши зарядженя. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовим.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Світло церковне

вирост з фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл. посылках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко ВІНО в 5 кіл. барилках по зр. 3-—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по умірених цінах. 76-?

Рудольф Ачкевич

швець,

у Львові, улица Сикстуска ч. 23. (стара почта)

поруcae готову обув свого виробу, переважно для духовенства і ПП. військових — приймає також замовлення всілякого рода так місцеві як і з провінції.

На міру вистане старий омаз.

201 40-52

Галицький Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-днівним виповідженем,

3 1/2% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-днівним виповідженем,

а всі інші находячі ся в обігу 4 1/2% Асигнати касові з 90-днівним виповідженем будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днів. речинцем виповідженя.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекція.

Зміна льокалю.

Заложена фірма в року 1877-ім

Вольф Кавфман

перенесла ся з улицы Трибунальської ч. 1. на ул. Лукасіньского ч. 4. (площа Каструм), філія ул. Театральна 16.

Ново відкритий

СКЛАД МЕБЛІВ

також і випозичальня

заосмотрена в всілякі зняряди почавши від найбогатших до найскромнійших. Цілі урядженя для покоїв до спаня, салонів, їдалень і др. — Меблі оріхові, ольхові, чорні, також залізні і гнуті, зеркала і т. д.

Ціни низькі і сталі.

З поважанем

В. Кавфман,

45-52 ул. Лукасіньского ч. 1

ЛЕВ ЛОПАТИНСКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Замовлення з провінції у автора ул. Зиблікевича ч. 18, Львів.

У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Хорі на легкі, горло, гортанку і астму!

Хто раз на завсідги бажає позбутися слабости легких, або горла, хотайби найупірнійшої, або астми, навіть дуже задвненої і на повір невилічимої, сей негайно не гербату для хронічно хорих на легки і горло А. Wolffsky-ого. Тисячні подки дають гваранцію великої уздоровляючої сили тої гербати. Пакет на два дни 75 кр. Брошура (описане ужитя) задармо. Правда лише у

A. Wolffsky-ого, Berlin, Nr. 37.

РОБИТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ ЕМІЛІЇ СОКОЛОВСКОЇ

у Львові, Ринок ч. 29., І. п. приймає ласкаві замовлення і виконує їх густо-206 вно і по приступних цінах. НАУКУ КРОЮ уділяє в осібних годинах Замісцеві панночки приймає на помешканє